

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΕΣ

«Τιτάνικ Βάλς» στὸ δέατρο Ἀλίκης

Κριτικὸ σπουδείωμα τοῦ κ. Β. ΡΩΤΑ

Πολὺ νόστιμο εἶνε τὸ νέο ἔργο ποὺ ἀνέβασε σύτῃ τὴ βδομάδα ὁ ἡμι-ἡμικρατικὸς θίασος Μαρίκας Κοτοπούλη στὸ θέατρον Ἀλίκης κ' ἡ παράσταση αὐτῇ εἶνε ώραιά πρᾶξη ἀπὸ πολλὲς ἄποψες καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς γνωριμίας μας μὲ τὴν πνευματικὴν παραγωγὴν τῶν γειτόνων μας.

Ἡ τρίπραχτη αὐτὴ κωμῳδία τοῦ Ρουμάνου δραματικοῦ ποιητὴ Θ. Μουσατέσκου εἶνε πρώτης σειρᾶς δημιουργία, οὐσιαστικὰ καὶ μορφικὰ. Γνήσιο δραματικὸ τάλαντο, θεατρικὴ καλλιέργεια καὶ καλὴ συγγραφικὴ συνείδηση ἐργάζονται μὲ ἔξυπνάδα, μαστοριά καὶ γερά ύλικα. Ὁ περίπλοκος μῦθος δὲν προδίνει τὴν καλλιτεχνικὴν ἀπλότητα καὶ δὲν ἐνοχλεῖ τὴν γενικὴν εὐγένεια, χάρη, ἔξυπνάδα, αἰσθαντικότητα καὶ σοφία ποὺ δγαίνει ἀπὸ ὅλο τὸ ἔργο καὶ τὸ κάνει ώραιὸν καθρέφτη τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς γειτονικῆς μας χώρας. Καὶ — καθόλου παράξενο — ὁ καθρέφτης αὐτὸς μᾶς προυσίασε καὶ τὰ δικά μας πράματα, τόσο ὅσο δὲν τὸ κατάφερεν ἀκόμη ἡ ντόπια παραγωγὴ κι' ἄν οἱ όνομα σίες προσώπων καὶ τόπων δὲν ἤσαν ξενικές, θάλεγε κανεὶς πώς διέπει ὀλοζώντανη τὴν Ἑλληνικὴν ζωήν μας.

Ἡ σκηνοθεσία μπόρεσε νὰ σταθῇ στὸ ὑψος τοῦ ἔργου μὲ ἄνεση καὶ γεῦστο. Τὰ μόνα ποὺ θὰ είχα νὰ

παρατηρήσω, εἶνε πρώτα λύποια χαλαρότητα στὴ δράση, ποὺ — ἐπειδὴ ἵσα-ἴσα εἶνε πικνὴ καὶ τὸ ἔργο καὶ μωδία — θάπρεπε νὰ κυλήσῃ μὲ γοργότερο καὶ ζωηρότερο ρυθμὸ, δεύτερα ἡ ἀνάθεση μερικῶν ρόλων σὲ ἀδύνατους ώμους — πράμα ποὺ ἐζημίωσε ἀρκετὰ τὴν παράσταση. Ἀλλὰ γιὰ τὸ δεύτερο τούτο δὲν εὐθύνεται ὁ σκηνοθέτης, παρὰ ἡ ἡμιολικὴ σύνθεση τοῦ ἡμικρατικοῦ θιάσου.

Τὸ κοινὸ ἔχαριστήθηκε πολὺ μὲ τὴν ώραιά παράσταση καὶ τὸ παιξιμό τῶν ἡθοποιῶν κ' ἔχαριστιέμαι κ' ἐγὼ τώρα ύπερβολικὰ ποὺ μπορῶ νὰ τοὺς συγχαρῶ ὅλους καὶ περισσότερο τὸν κ. Ἀρώνη γιὰ τὴ λεπτὴ ὅσο καὶ ἀπλὴ κ' εὐγενικιά του τέχνη, τὴν κ. Στεφανίδου γιὰ τὴν πληθωρική, ἀλλὰ πάντα ώραιά της ζωηρότητα, τὴν κ. Ρίτα Μυράτ γιὰ τὴ συγκινητική — ἄν καὶ ύπερβολικὰ ἀγγελικὴ — δροσιά καὶ χάρη της, τὴν κ. Μαίρη Ἀρώνη γιὰ τὸ θαυμάσιο σκέρτσο της καὶ τὸν νεαρὸν κ. Καλλέργη, ποὺ πρώτη φορά τὸν βλέπω, γιὰ τὴ θερμὴ — ἄν καὶ τρακαρισμένη — προθυμία του.

Ἡ μετάφραση τοῦ ἔργου καμώμένη ἀπὸ τὸν κ. Κουνελάκη πάρα πολὺ καλή. Ἐλπίζω πώς τὸ ἐλληνικὸ κοινὸ θὰ συμμεριστῇ αὐτῇ μου τὴν εύχαριστη ἐντύπωση καὶ θὰ φιλοξενήσῃ γιὰ πολὺν καιρὸ τὸ ώραιό αὐτὸς ἔργο στὸν τόπο μας.

B. ΡΩΤΑΣ